

Άγγελικὴ Πεχλιβάνη

Πεζὴ ὀχούμενη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

FROM RUSSIA WITH LOVE

Σοσιαλιστικός υπερρεαλισμός	11
Ἐξιλέωση	12
Balalaika	13
«Ich sterbe»	14
Dark eyes	15
Λένινγκραντ	16
Made in Russia	17
Ἕνας σοβιετικός θάνατος	19
Περὶ ἀρκούδων καὶ ἄλλων συναφῶν θηλαστικῶν	20

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ...

(Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)

Στὸν Μανόλη Ἀ... 2012	23
Ὡδὴ στὸ ἄμετρο (ἢ Σικελιανὸς ὁ ἀναμάρτητος)	24
Μὲ τὸν τρόπο τῆς Τ. Μ.	25
Ἀπλὴ ἀριθμητικὴ	26
Kirche Fluntern	27
Ποίηση καὶ ἰδεολογία	28
Γεώργιος Βιζυηνὸς	29
Ποίημα γιὰ τὸν Μ. Σ.	30
Ποιητικὴ πρόζα γιὰ τὸν Μ. Σ.	31
Μποβαρισμὸς	32
Ἐπὶ ἀναλάτων	33
Καβαφικὸν	34
Ὅρεινὸ τοπίο	35
Φλόγες	36
Πρὸς εὐπώλητον ποιητὴν	37

ΕΚ ΚΟΙΛΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ...

(Η ΓΡΑΦΗ)

Non finito	41
Everest	42
Βιογραφική μέθοδος	43
Προαγωγικές I	44
Προαγωγικές II	45
Προαγωγικές III	46
Γλώσσα	47
Ἄερας εἶναι	48
Τῆς ἥττας	49
Καὶ ψεύδεσαι καὶ τρῶς	50
Τορὰ Σεμπιχτάβ	51
Faber-Castell Grip	52
Ἄς τελειώνουμε	53

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

Μότσαρτ I	57
Μότσαρτ II (συνέχεια τοῦ προηγούμενου...)	58
A cappella	59
Κόλαση	60
Χαϊκού γιὰ τὸν Γιόχαν	61
Kindertotenlieder	62
Adagio (Symphony No. 10 τοῦ Μάλερ)	63
Πραγματικότητα	64

Ο ΕΡΩΤΑΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Κάλας	67
Αὔγουστος	68
Love in North Korea (ἦ Καριόλα I)	69
Pax Minoica (ἦ Καριόλα II)	70

Πομπηία	71
Τὸ γυαλί	72
Τοπίο Ἡπείρου	73
Σχεδὸν non fiction	74
Διαγαλαξιακὸν	75
Περὶ ἔρωτος σοφίες	76
Φουκῶ in love	77
Βροχὴ	78
Ἄπόψε I	79
Ἄπόψε II	80
Πήγασος	81
Ψυχασάββατο	82
Ashes to ashes	83
Ποτὲ δὲν θὰ πεθάνεις	84
Memento mori	85
Μαγικὸς ρεαλισμὸς στὸν Κορυδαλλὸ	86
Ἀρχὴ ἱστορίας	87

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ

Μουντιάλ 2014 (ἡ Λυπᾶμαι, δάσκαλε, ποὺ σὲ στεναχωρῶ)	91
Fair play	92
Ὁ γάτος Σάκης	93
Περὶ γάτων	94
Μόνο	95
Γράφω...	96
CV	97
Βρέχει	98
Νοσταλγία	99
Σιωπὴ	100
Μικρὲς διαφορὲς ποὺ κάνουν τὴ Διαφορὰ	101
Φόβος	102
Γοργόνες καὶ μάγικες (καὶ ἄλλες παλιὲς ἱστορίες)	103
Συμφιλίωση	105

Πάτερ ἡμῶν...
(ὁ συγγραφέας)

Ποιητική πρόζα για τὸν Μ. Σ.

Ἵψώνεται εὐάερος καπνὸς στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του (φοράει μαῦρα στὴ ζωή, λέει πὼς τὸν κομψεύουν). Ἀρχίζει νὰ στοιχειοθετεῖ μὲ προσοχὴ πάνω στὸ συνθετήριο. Πρῶτα βάζει τὴ Φλώρινα, τὴν κάνει νὰ χιονίζει. Μετά, κάτω ἀριστερά, κάποιους βαρύτονους νὰ πίνουν χαρχαλεύοντας ἐμφύλιες ἱστορίες. Τότε φυσάει κι ἔρχονται χρόνια καὶ ἰαχὲς ἀπὸ τὸ μᾶτς τοῦ Ἡρακλῆ (πάλι ἰσοφαρίστηκε στὸ ἐνενηκοστὸ λεπτό). Στὸ κέντρο καρφώνει τὴ στιγμή ὥστε νὰ διαρκεῖ καὶ γύρω της λέξεις πού θὰ ἀμυνθοῦν σ' ὅλες τὶς ἐπελάσεις. Τὶς ταχταρίζει, τοὺς γλυκομιλεῖ λογάκια μελωμένα: «Μάι μπιλόβντ, πόσο ἄμο βός, σέρβους βέστερ φιντέλις». Τέλος, νεύει ἀπὸ ἀπέναντι νὰ ῥθεῖ ἡ ὠραία Ἑλένη μὲ τὰ κουτσούβελά τους· τὴν πιάνει ἀγκαζὲ καὶ χώνονται ὅλοι ἀγκαλιά στὴν ἄκρη τοῦ σελιδοθέτη. Περνάνε χρόνια ξηρικὰ καὶ ἀρδεύσιμα. Ὡσπου μιὰ μέρα ξαφνικὰ αὐτὸς εὐήλια στάχτη ἀρχίζει νὰ πετᾷ φωτίζοντας γιὰ πάντα τὴ σελίδα.

Καβαφικόν

Ἄχ, ἄμυαλη ἐσύ, ἐνῶ ἦσουν καμωμένη
Γιὰ ἀκριβὰ χοτέλια καὶ γνήσιους σομελιέδες
Τώρα νὰ κωλοτρίβεσαι σὲ ὑπόγεια κονάκια
Μὲ κουβεντοῦλες ἄνευρες κι ἀμύριστους κομπάρσους
Ἄνεμοι μουσικοὶ νὰ σ' ἀπαρنيοῦνται πλέον
Νὰ σὲ ξεχνοῦν οἱ ραφινάτοι στίχοι
Γιὰ ἄλλα προοριζόσουνα ἐσύ – ἢ ἔτσι μᾶς εἶχες πείσει–
Μεγάλα ὄνειρεύτηκες ποτάμια καὶ ταξίδια
Καὶ τώρα ἄτιμη στιγμή, βεβιασμένη choice,
Τὴ μία σου – τουλάχιστον– ζωὴ χωρὶς αὐτὰ θὰ ζήσεις.

Πρὸς εὐπώλητον ποιητὴν

Ἄπ' τὸ μαντρὶ τῶν μυημένων σὰν θὰ βγεῖς
λίγες θὰ εἶναι οἱ ᾄρες σου στὴ συντεχνία.

Ὁ λύκος καιροφυλακτεῖ.

Σκέψου λοιπόν:

Θὰ τραγουδᾷς γιὰ τοὺς πολλοὺς
(ἔστω τοὺς ἀρκετοὺς ὀλίγους)

ἢ γιὰ τὸ ἀραχνιασμένο, ἀκατάβλητο, ὑπερεγὼ
ἐγὼ μας;

Ὁ ἔρωτας
Ὁ θάνατος

Μόλις εἶν' ἔτσι δυνατὸς ὁ Ἔρωτας καὶ ὁ Χάρος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Κάλας

Τώρα είσαι πλούσια θάλασσα. Σε είκοσι εκατομμύρια χρόνια όμως, πού θα ζεστάνει ο καιρός, θα εξατμιστείς. Θα απομείνεις όρυκτο άλάτι υπόλευκο, κρύσταλλος υαλώδης και ήμιδιαφανής πυραμιδοειδοϋς σχήματος. Με προσμείζεις πολλές, αλλά και μιá υπόσχεση καθαρότητας. Σ' αυτό τó σημείο ακριβώς έντοπίζεται ó ρόλος μου. Θα σε ίστορήσω και θα σε έμπορευτώ ως my precious thing. Σϋ έσει τó άλας τής γής.

Θα σε άγαπήσω πολϋ και για πάντα.

Μόνο πού κάποιες φορές θα άναπολω με χείλη στεγνά τήν πρότερη ώκεάνια μορφή σου.

Βροχή

Τί νά τίς κάνω τίς όμηρικέσ βροχέσ
—δέν εἶμαι ἠ Πηνελόπη—
κι άπ' τοὺς άρχαίους ὄμβρους
πῶς νά καλυφθῶ
πουλάκι άπραγο στὸν Περισσὸ
καὶ ὄχι στὴν Κολχίδα.
Μία βροχούλα ζήτησα
σημερινή
ἡμερη καὶ χαϊδευτικὴ
νά βγῶ μὲ τὴν ὀμπρέλα μου
μήπως σὲ συναντήσω.

Καὶ ἄλλα τινά

Νοσταλγία

Ἐπὶ τῆς θητείας τοῦ Πάπα Ἰννοκέντιου ΙΑ', τοῦ ἐπονομαζόμενου Εὐλόγημένου, μολονότι ἡ ἀγιοποίησή του ἄργησε πολὺ, οἱ Ἑλβετοὶ φρουροὶ τοῦ κράτους τοῦ Βατικανοῦ ἄρχισαν νὰ ἐκδηλώνουν μαζικὰ περίεργα συμπτώματα. Ὁ ἄνω κορμὸς καὶ τὰ χέρια τους πρασίνιζαν καὶ πάγωναν, ἐνῶ τὰ πόδια τους ἔγιναν μπλέ, μπλέ βαθύ, καὶ ἔσταζαν νερό. Ἐπιπλέον ἄρχισαν νὰ χιονίζουν καὶ νὰ φυσοῦν καὶ ἔπαιρναν μόνον εἰσπνοές, μὲ ἀποτελεσμα νὰ φουσκώνουν σὰν μπαλόνια καὶ νὰ ἀπογειώνονται μὲ βορειοδυτικὴ πάντα κατεύθυνση. Ἡ ἡγεσία τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ πάπας προσωπικὰ ἐπέμειναν στοὺς ἐξορκισμούς, ἀλλὰ εἰς μάτην. Τότε ἓνας Ἀλσατὸς γιατρὸς ἔκανε τὴ διάγνωση. Οἱ Ἑλβετοὶ φρουροὶ ἔπασχαν ἀπὸ ἓνα περίεργο σύνδρομο ἐπιστροφῆς στὴν πατρίδα τους, τὸ ὁποῖο εἶχε ὡς βασικὰ συμπτώματα νὰ ἀποτυπώνεται ἡ γεωμορφολογία τῆς ἀγαπημένης χώρας στὸ σῶμα τους καὶ νὰ εἰσπνέουν τὸν ἀέρα χωρὶς νὰ τὸν ἐκπνέουν, πιστεύοντας πὼς εἶναι ὁ ἀέρας τῶν παιδικῶν τους χρόνων. Τὸ σύνδρομο αὐτὸ τὸ ὄνομασε Νοσταλγία. Ὅλα αὐτὰ ἔλαβαν χώρα κατὰ τὸ 1680. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλσατοῦ γιατροῦ μοῦ διαφεύγει, ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι ἔπινε τόνους κρασὶ Riesling στὴν καλλιέργειά του.

